

Ceļveži.lv

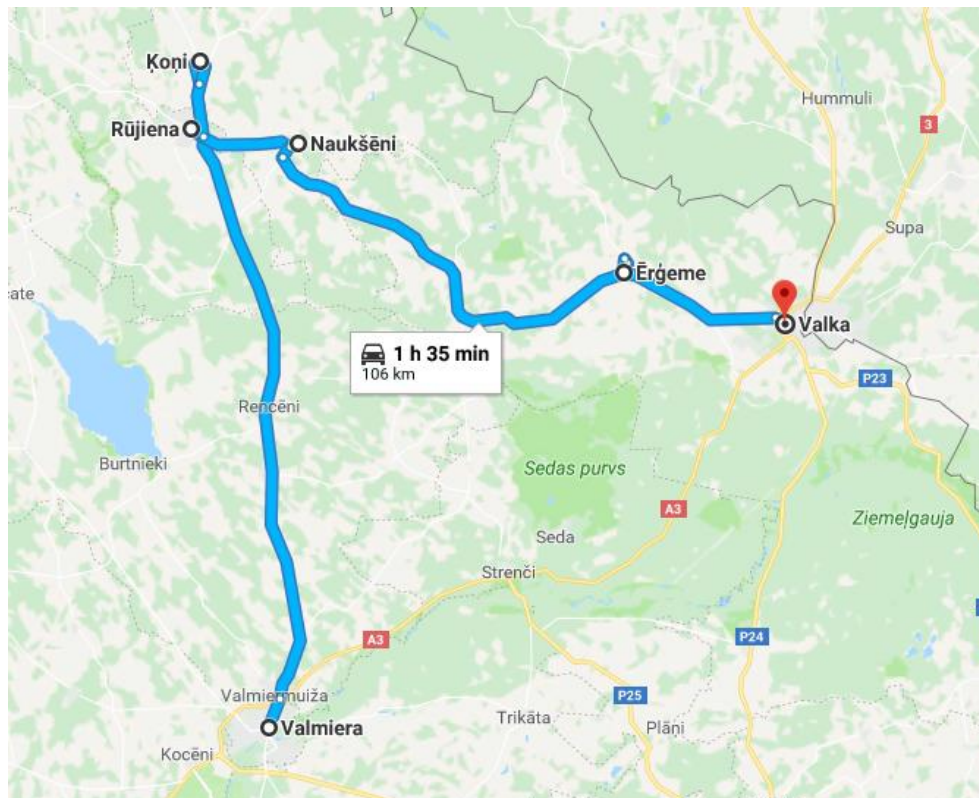
Eiropa – LATVIJA – VIDZEME
(VALMIERA) – Valmiermuiža – Rencēni –
Rūjiena – Naukšēni – Ērgeme –
(Valka)

Ceļveža versija 11.08.2018.

Visi www.Celvezi.lv lejupielādējamie faili (.pdf) ir A4 formātā,
lai tos ir ērti izdrukāt un ņemt līdzi ceļā.
Vai arī ceļojuma laikā tos var lasīt planšetdatorā / viedtālrunī.

Ceļveža maršruts

<https://goo.gl/maps/MH18xBG4VSw>

Satura rādītājs

(VALMIERA)	3
Valmiermuiža	4
Valmiermuižas alus darītava	4
Zemnieku saimniecība "Dulbeņi"	5
RŪJIENA	6
<i>Rūjienas dialekts</i>	7
Kalnkrogs	9
Sv. Bērtuļa luterāņu baznīca	9
Tēlnieka K. Zemdegas veidotie pieminekļi	10
Rūjienas saldējuma ražotne	10
Rūjienas pilskalns un pilsdrupas	11
Ķoņu dzirnavas	12
Naukšēnu muiža	13
Ērgeme	13
(VALKA)	14

Šis maršruts atzarojas no maršruta “Vidzeme: ‘Sēnīte’ – Straupe
– (VALMIERA) – Strenči – Valka”

Lejupielādēt ceļvedi: www.celvezi.lv

(VALMIERA)

- <http://www.valmiera.lv/>
- <http://visit.valmiera.lv/>

Rīga 107 km, Valka 50 km

Vidzemes lielākā pilsēta – 25,3 tk. iedz. (2015), atrodas nozīmīgu lielceļu krustpunktā. Viena no senākajām Latvijas pilsētām, Hanzas savienības locekle. Latvijas republikas nozīmes pilsēta, bijušā Valmieras rajona centrs. Platība 18,2 km². Robežojas ziemeļos un ziemeļaustrumos ar Burtnieku novadu, rietumos ar Valmieras novadu, bet dienvidos un austrumos ar Beverīnas novadu.

Valmieru divās daļās sadala viena no skaistākajām Latvijas upēm – **Gauja**. Vēsturiskais centrs un teritorijas viena daļa atrodas Gaujas vidusteces labajā krastā, gandrīz tikpat liela, vēlāk izveidojusies un mazāk apbūvēta teritorija ir kreisajā krastā, dzelzceļa pusē. Pilsētas platība mainījusies, galvenokārt, **Pārgaujā** aiz dzelzceļa, paplašināta rūpniecības un zaļā zona, individuālās apbūves rajoni. Pilsētu no trim pusēm apņem apvedceļš, autoceļi sazaroti 12 virzienos. No Valmieras sākas **Gaujas senleja** (Gaujava), aiz pilsētas robežām, no Jumaras ietekas - arī **Gaujas Nacionālais parks**.

<http://balticmaps.eu/?lang=lv¢erx=585359.5934014653¢ery=6377898.502060351&zoom=4&layer=map&ls=0>

Nozīmīgākie apskates objekti ir **Sv.Sīmaņa baznīca** un Livonijas ordeņa Valmieras viduslaiku **pils drupas**.

Valmieras lielākais uzņēmums ir AS “**Valmieras stikla šķiedra**” (1963).

Arī pilsētas nākotni mēs saistām ar mākslas attīstību un esam apņēmis pilni strādāt pie mākslas centra projekta realizācijas, veco ēku saglabāšanas un atjaunošanas, pilsētas vides un zaļās zonas veidošanas. Zaļā mākslas pilsēta - tā mēs sevi gribētu saukt.

Pilsētvidei vajadzētu būt tādai, lai vietējie iedzīvotāji justos ērti, apmierināti ar dzīvi un lepni par savu Rūjienu. Savukārt iebraucējiem tā paliktu dziļā atmiņā kā neaizmirstama, sakārtota, ar labiem tikumiem apveltītu cilvēku pilsēta Latvijas ziemeļos.

Jaunībā man dzimtā pilsēta likās vienkārša un klusa mazpilsēta. Gadiem ejot, esmu sapratis, ka tā ir ļoti savdabīga pilsēta ar īpašiem cilvēkiem, interesantu arhitektūru, vēstures liecībām un pieminekļiem. Ar laiku tā kļūst arvien tuvāka un mīļāka. Tādēļ es esmu šeit, lai, cik spēju, dotu savai Rūjienai.

<http://www.rujiena.lv/public/request.php?navi=23&l=lv>

Ordeņa pils un pilskalns [1]
Kalnkrogs [4]
Izstāžu zāle Rīgas ielā 34 [5a]
Izstāžu zāle Upes ielā 7 [5b]
Rūjienas sv. Bērtuļa baznīca [6]
Madonna Orans [7]
Laipas [8]

Piemineklis R. Slokenbergam [9]
Sējējs [11]
Vecā apbūve [12]
Ā. Alkšņa darbnīca [13]
Ternejas parks [14]
Tālavas taurētājs [15]
Vienīgā bruģētā ieliņa [16]

Rūjienas valdes nams [17]
Mākslas skola [18]
Rūja [19]
Valdemāra ielas tilts [20]
Salmiņkrogs [21]
Rūjienas pienotava [22]
Rūjienas estrāde [23]

Kalnākrogs

<http://www.rujiena.lv/public/request.php?navi=23&l=lv&p2=2>

Viena no Rūjienas daļām, ko kalnkrodznieki sauc par savu republiku, un bieži vien svešinieki, iebraucot Rūjienā no Valmieras puses, to uztver kā Rūjienas centru.

Krustceles kalna galā dod ceļotājam iespēju izvēlēties: nogriezties pa labi uz Naukšēniem, pa kreisi uz pilsētas centru vai doties taisni uz Ķoņiem.

Informācija par objektu pievienota 27.05.2015.

[>>>> Kalnākrogs <<<<](#)

Sv.Bērtuļa luterāņu baznīca

Baznīcas vecākā daļa celta ~1260.g., pārbūve veikta 1688.g. 1974.g. baznīca nodega. Dievnamu atjaunoja un iesvētīja 1993.g. Ēkā atrodas tēlnieka E.Zvirbuļa 1939.g. darinātā skulptūra "Uz tēvzemes altāra" un piemiņas plāksne Brīvības cīņās kritušajiem Rūjienas Ziemeļu draudzes dēļiem.

Abās pusēs galvenajai ieejai, pa kuru plūda baznīcēni, redzamas seno laiku soda nišas. Reiz tur tā sodīti laulības pārkāpēji: sievietei par galvu uzmauktas vīriešu bikses, vīrietim – sieviešu brunči. Tie nosēdināti nišās...

<http://www.rujiena.lv/public/request.php?navi=23&l=lv&p2=4>

Rūjienas senatnes lieciniece savā pirmajā izskatā celta reizē ar Rūjienas ordeņa pili 1263.gadā gandrīz 2 km no tās. Mistiskie stāsti par apakšzemes eju no baznīcas uz pili vēl aizvien ir dzīvi un nodarbina rūjieniešu fantāziju. Gotu stilā celtais dievnamš Rīgas ielā 32 vairākkārt nopostīts, pārbūvēts un pārveidots. Apkārta baznīcai mūra žogs, kurā atstātas divas ieejas — mazie vārti uz mācītāja muižas pusi un lielie vārti uz Rūjas upi.

Pēc pēdējā ugunsgrēka 1974.gadā, kad baznīca pilnībā izdega, un 10 pamestības gadiem tā pašu spēkiem atkal atjaunota. Vien eja baznīcas sienā joprojām ved uz nekuriem un gailis sakristejā gaida laiku, kad varēs modināt pilsētu. Rūjienai ļoti trūkst baznīcas torņa.

Baznīcā atrodas piemiņas plāksnes un tēlnieka Egona Zvirbuļa veidotais piemineklis "Uz tēvzemes altāra" Pirmajā pasaules karā un atbrīvošanas cīņās kritušajiem draudzes locekļiem. Ugunsgrēkā izglābta un saglabājusies Igaunijas vācu gleznotāja Fridriha Ludviga fon Maidela (1795-1846) altārglezna, kuru 1836.gadā mācītājs Benjamiņš Bergmanis Tērbatā ieguvis pret veselu pajūgu senu Bībeļu kolekciju.

Informācija par objektu papildināta 27.05.2015.

[>>>> Sv.Bērtuļa luterāņu baznīca <<<<](#)

Tēlnieka K.Zemdegas veidotie pieminekļi

Pie Rūjienas vidusskolas atrodas **“Madonna Orans”** (1936) – piemineklis Rūjā noslīkušajai pirmajai draudzes skolas skolotājai Jūlijai Skujiņai (1910–1934).

“Tālavas Taurētājs” – Rūjienas atbrīvotājiem veltītais piemineklis atklāts 1937.g.

“Sējējs” – piemineklis Pirmās republikas ministram novadniekam A.Alberingam tika uzstādīts 1939.g. Padomju laikā – 1950.g. pieminekli nogāza un sadalīja – daļu akmens tēla apraka, bet galvu iemeta upē. 1977.g. Rūjienas vidusskolas skolēni daļu pieminekļa atraka un nodeva Valsts Mākslas muzejam. Atjaunoto pieminekli atklāja 1988.g. 18.novembrī.

[>>> Tēlnieka K.Zemdegas veidotie pieminekļi <<<<](#)

Rūjienas saldējuma ražotne

➤ <http://www.rujienassaldejums.lv/> (lv, en, ru, ee) Upes ielā 5, +371 64263526, +371 64263454, +371 26361285 (Gunta)

Videoprezentācija un saldējuma degustāciju, ~1 stunda. – 2 EUR - 2016

Rūjienas pienotava dibināta 1911.g., ēka celta 1912.g., paplašināta 1931.g. Pienotava ir A/S “Valmieras piens” uzņēmums. Šeit ražo Rūjienas saldējumu. 16 gadu laikā tapuši 150 veidi saldējuma. Tagad degustācijā piedāvā vairāk nekā 20 šķirnes.

<http://www.rujiena.lv/public/request.php?navi=23&l=lv&p2=20>

Rūjienas saldējums ir pārbaudīta vērtība, kas neraugoties uz vairākkārtējām pārmaiņām uzņēmumā, ir spējis saglabāt nemainīgu kvalitāti un joprojām tiek gatavots no īsta piena un krējuma. Ir saglabātas gadu gaitā iedibinātās tradīcijas augstvērtīgas produkcijas ražošanā, ar ko rūjienieši var lepoties. Senajā ēkā, aprīkotā ar modernām iekārtām, joprojām ražo garšīgo Rūjienas saldējumu un piedāvā degustācijas interesentu grupām.

20. gadsimta sākumā Vidzemē un Rūjienas novadā veidojas labvēlīgi apstākļi piensaimniecības attīstībai. Sarūkot un labības un linu cenām pasaules tirgū, lauksaimnieku skati vēršas lopkopības virzienā. Uzņēmīgākie zemnieki iegādājas piena separatorus, aicina uzlabot pienu lopu sugas un sāk pārstrādāt pienu sierā. Arvien jūtāmāka kļūst kooperācijas nepieciešamība Rūjienā.

1909. gadā gubernatoram apstiprināšanai tiek iesniegti Rūjienas piensaimnieku sabiedrības statūti, bet darbību uzsākt tai izdodas tikai 1911. gada 18. janvārī, irētās telpās Rūjienā, Ramata namā. Par biedrības pirmo priekšnieku tiek ievēlēts Cēsu gruntnieks Tenis Melders. Tā paša gada decembrī biedrība nopērk no Zemkopības biedrības zemi sava nama celšanai.

Pateicoties biedru aizdevumiem un ieguldītajam darbam, 1912. gadā piensaimnieku sabiedrība uzsāk darbu jaunuzceltajā ēkā, Upes ielā 5. Ir pieaudzis biedru skaits un piegādājamā piena daudzums. Dienā pārstrādā 3000 – 4000 litrus piena.

Normālu saimniecisku darbību biedrība atsāk pēc Pirmā Pasaules kara, bet uzplaukumu tā piedzīvo 1924. gadā, kad sabiedrības valde, meklējot ceļus ražošanas

izmaksu samazināšanai, ierīko vadmalas veltuvi un krāsotavu, lai lietderīgi izmantotu pienotavas tvaika mašīnu jaudu un no gūtās peļņas izmaksā augstākas cenas piena piegādātājiem.

1927. gadā sapulce nolemj visus biedrus un piena vedējus apvienot pārraudzības biedrībā, valde ierobežo netīra piena piegādāšanu, paredzot naudas sodus un pat izslēgšanu no biedrības. Visi augšminētie lēmumi sekmēja piensaimniecības uzplaukumu un radīja nepieciešamos priekšnoteikumus augstvērtīga sviesta ražošanai, kā rezultātā Rūjienas piensaimnieku sabiedrības sviests iemanto ne tikai vietējā, bet arī ārzemju tirgus slavu.

1931. gadā Rūjienas piensaimnieku sabiedrības telpas tiek paplašinātas.

1937. gadā no Rūjienas zemkopības biedrības Rūjienas piensaimnieku sabiedrības īpašumā pāriet nams Upes ielā 7 un Imantas (Juratas) dzirnavas Ternejas pagastā.

1940. gads – Rūjienas piensaimnieku sabiedrības īpašumi tiek nacionalizēti.

1945. gads – Rūjienas pienotava strādā kā patstāvīgs valsts uzņēmums.

1952. gads – Rūjienas pienotavu iekļauj Valmieras tresta, vēlāk piena kombināta sastāvā, līdz ar to tiek zaudēta saimnieciskā un juridiskā patstāvība.

1988. gada 28. martā tiek uzsākta saldējuma ražošana un pirmajos 9 mēnešos saražotas 440 tonnas saldējuma.

1991. gads – tiek pieņemts lēmums par Rūjienas piensaimnieku biedrības atjaunošanu. Galvenie darbības virzieni – saldējuma un Krievijas siera ražošana, kā arī dzirnavu pakalpojumi.

1998. gads – Rūjienas saldējums kļūst arī par tūrisma produktu, septembrī pirmā tūristu grupa ierodas uz saldējuma degustāciju. Apmeklētāju skaits pieaug katru gadu, 2004. gadā sasniedzot 13 000.

2002. gads – Rūjienas saldējuma ražotne kļūst par "Vidzemes Piens" a/s, vēlāk "Valmieras Piens" AS struktūrvienību.

2009. gada nogalē tiek izveidots atsevišķs uzņēmums SIA "Rūjienas saldējums", tā iegūstot lielāku rīcības brīvību un attīstības iespējas nākotnē.

Informācija par objektu papildināta 27.05.2015.

[>>>> Rūjienas saldējuma rūpnīca <<<<](#)

Šinšillu audzētava z/s "Rūjienas šinšilla" "Līgotnēs" – jābrauc ārā no pilsētas pa Valdemāra ielu. t.4263777

[Rūjienas pilskalns un pilsdrupas](#)

Igauņu pilskalna vietā ~1260.g. Livonijas ordenis uzcēla mūra pili. Nopostīta Ziemeļu karā 1704.g.

<http://www.rujiena.lv/public/request.php?navi=23&l=lv&p2=1>

Senos laikos Rūjienas upes labajā krastā, 3 km no tagadējā pilsētas centra, bijusi lībiešu valsts Metsepoles pils, kas hronikā minēta 1125. gadā, stāstot par samsaliešu un reteliešu flotes uzbrukumu un šīs pils izpostīšanu. Lībiešu koka pils vietā 1263. gadā ordeņa mestrs Burhards Hornhūzens liek celt Rūjienas ordeņa pili. Ap pili izveidojies prāvs miests, kas nosaukts par Rujeni.

Rūjiena sirmā senatnē bijusi rosīga vieta, par to liecina ziņas, ka Pleskavas, Novgorodas un Maskavas kņazi valkājuši rūjieniešu austās drēbes. Vēl Jāņa Briesmīgā laikā Maskavas galmam rūjienieši auduši svārkus. 1481. gadā Rūjienā noposta Jāņa Briesmīgā vectēvs Jānis III. Tomēr drīz vien Rūjiena atkal atplaukst. Ordeņa mestra

